

[Finansministeren.]

og dette vil fortsat være Tilfældet, efterhaanden som Genopbygningen skrider frem. Som Følge heraf har der i den senere Tid kunnet iagttages en vis Tilstramning af Pengemarkedet og nogen Forhøjelse af den Rente, der kan opnaas paa Markedet for kortfristede Pengeanbringelser. Der har derfor i den senere Tid ikke været tegnet nævneværdige Beløb af de her omhandlede kortfristede Statsobligationer og Statsgældsbeviser.

Skatkammerbeviserne har i længere Tid ikke været tegnet. De har overvejende været anvendt til Anbringelse af Bankernes og andre Pengeinstitutters ledige Midler; men Bankernes Udlaansvirksomhed er efterhaanden steget, og der synes ikke længere at være noget Behov for disse Skatkammerbeviser, som i øvrigt heller aldrig har haft nogen stor pengebindingsmæssig Betydning, da de kun har en Løbetid paa $\frac{1}{2}$ Aar. Denne Ordning er derfor heller ikke foreslaaet forlænget.

For de andre kortfristede Papirers Vedkommende maa man regne med, at ogsaa 'disses Rolle paa et vist Tidspunkt vil være udspillet, men efter mit Skøn er Tidspunktet dog ikke inde endnu til at ophæve Adgangen til Nytegning. En saadan Ophævelse vilde være begrundet, hvis det kunde paaregnes, at den højere Forrentning, som Pengemarkedet i den senere Tid har frembudt for kortfristede Pengeanbringelser, vilde være varig. Men under de usikre Forhold, der hersker i Øjeblikket, hvor de økonomiske Forhold her i Landet kan blive paavirket af betydningsfulde Faktorer, som ikke kan overses med Sikkerhed, derunder særlig vort økonomiske Forhold til Udlandet, maa det anses for usikkert, hvilke Svingninger der kan komme i Forholdene paa Pengemarkedet, og jeg vil derfor finde det rigtigst, at den nu indarbejdede Ordning med de kortfristede Statsobligationer og Statsgældsbeviser indtil videre fortsættes. Derimod finder jeg ikke, at der er nogen Grund til at ændre Tegningsvilkaarene. Man kan ganske vist ikke regne med, at der for Tiden vil blive nyttegnet nævneværdige Beløb paa de nu-gældende Vilkaar, men Formaålet med Ordningen er jo ogsaa hovedsageligt, at den skal virke som en Regulator, saaledes at den træder i Funktion, naar Renten paa kortfristede Pengemidler kommer under en vis Grænse. Om dette sker igen, er maaske usikkert, men det forekommer mig rigtigst at have Rammerne i Orden, hvis Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at

Renten paa kortfristede Pengemidler igen for en Tid skulde gaa ned som Følge af forøget Pengerigelighed.

For saa vidt man paa et senere Tidspunkt maa komme til det Skøn, at Adgangen til Tegning af disse Obligationer og Statsgældsbeviser uden Betænkelighed kan ophæves, eller at Tegningsvilkaarene bør ændres i den ene eller den anden Retning, vil dette kunne ske i Henhold til Lovens Bestemmelse om, at det kan finde Sted med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg.

For Stats-Spareobligationernes Vedkommende har Erfaringen vist, at denne Ordning stadig virker efter sit Formaal, og saa vidt jeg kan skønne, er der ikke for Tiden nogen særlig Grund til her at ændre Tegningsvilkaarene.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Forhandlingen om Finanslovsforslaget genoptoges.

Edvard Sørensen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det i Anledning af Udtalelser, der tidligere under Debatten er fremsat af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, af Statsministeren og Udenrigsministeren.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kom ind paa de Forhandlinger, der førtes forud for Regeringsdannelsen og omtalte derunder Ønsket om en Samlingsregering og Begrundelsen derfor, set fra radikal Side. Det skal jeg ikke komme ind paa. De Radikales Stilling til dette Spørgsmaal er vel kendt af alle. Men derved kom det ærede Medlem ind paa at omtale Forhandlingerne mellem Det radikale Venstre, Det konservative Folkeparti og Venstre og udtalte Sp. 184—185 — jeg beder den højtærede Formand om Tilfaldelse til nogle Citater —:

„For at der ikke skal blive nogen Mytedannelse om, at Det radikale Venstre under Forhandlingen om Regeringsdannelsen rejste Krav, der betød Knægtelse af Ytringsfriheden med Hensyn til de Ting, der sagdes fra Venstres Side, er det nødvendigt for mig her at oplæse det Udkast, som paa Det radikale Venstres Foranledning blev udarbejdet og forelagt Partierne, og som skulde være Grundlaget for en fælles Sydslesvigpolitik. Dette Udkasts Ordlyd var følgende:

„De Partier, der deltager i Regeringsdannelsen, fastholder hver for sig deres principielle Stilling til det sydslesvigske Spørgsmaal, men har ikke til Hensigt, saa